

ACAMPADA A MATAGALLS

ELS dies 11 i 12 de juliol els paratges del Matagalls (Montseny) foren escenari per quinzena vegada del tan conegut «Aplec Claretà i Verdaguerà al Matagalls».

Per segon any consecutiu la nostra Colla hi va tenir la seva representació.

Aquest any hem estat cinc els companys de la Colla que marxant el dissabte a mig dia ens vàrem presentar a la dita muntanya per a passar-hi un dia i mig en un ambient ple de joia, alegria, i joventut.

L'excursió es pot fer en cotxe fins a Coll Formic. Es un viatge molt bonic, en el qual el cotxe va lliscant per carreteres i camins plens d'una vegetació admirable.

Una vegada arribats a Coll Formic, ens veiem obligats, a deixar el cotxe i a continuar l'excursió com a vertaders excursionistes, a peu. El camí és costós, però el sol fet d'admirar la naturalesa, els comentaris que es fan entre els companys i sobre tot l'esperit de companyarisme regnant en els nostres cors, fa que el camí difícil es faci agradable i senzill.

El què diferencia aquest gran «Aplec de Matagalls» de molts d'altres és la germanor que omple a tots els assistents en aquesta concentració. Aquest any vàrem comptar pels voltants d'unes dues-centes tendes, de la gran majoria de Colles i Agrupaments excursionistes de tot Catalunya.

Els festetjos comencen al dissabte a la nit amb un grandíós foc de camp. En ell hi prenen part representants de totes les Colles abans esmentades. Es un seguit de cançons, jocs i rialles que alegren la nit sota el cel on les estrelles sembla que juguen a la cuit amb els pocs núvols que per ell es passen. Es curiós veure com tothom va amb al seu «lot» cap el lloc on es va a celebrar el dit «foc de camp». Veus com la llum que il·lumina el pas s'amaga entre les tendes que creuen en el camí d'una fita comú.

La xirinola s'acabà més enllà de la mitja nit quan els cossos, cansats ja del jorn passat, demanen el merescut descans. Crec recordar que es va acabar entonant «l'Himne a la Muntanya de Matagalls».

L'endemà hi a missa a totes les fonts, en les que s'han construït rústicament altars per a la seva celebració.

A l'acavament de l'ultima missa, pels voltants de les tres, es canta «L'hora dels adéus». Cant que com sabeu, enterneix el cor de tots. Aquest cant té lloc en un paratge grandíós. Penseu que el cercle el formen de dues a tres mil persones. Es cosa que crec no us podeu fer el càrrec per escrit. Es cosa digne de veure.

